

ספר התשובה

והוא

סדר תיקוני תשובה

בהמשכים

חלק יז

אור הזוהר 439 * חשוון תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זורה הקדוש

אין עושין תשובה אלא על ידי יסורים

מדרש רבה שיר השירים א כא:

(ב) דבר אחר לריח שמניך טובים ר' אחא בשם רבי תנחום ברבי חייא שני שמנים הם שמן כהונה ושמן מלכות ורבנן אמרין שתי תורות הן תורה שבכתב ושבעל פה א"ר יודן שמן תורק שמן שמן מתגדל על כל מי שהוא עוסק בשמנה של תורה היא דעתיה דרבי יודן דאמר (ישעיה י') וחובל עול מפני שמן חובל עולו של סנחריב מפני חזקיהו וסייעתו שיהיו עוסקין בשמנה של תורה דבר אחר שמן תורק שמך מה השמן הזה מר מתחלתו וסופו מתוק כך והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד מה השמן הזה אין משתבח אלא על ידי כתישה כך ישראל אין עושין תשובה אלא על ידי יסורין מה השמן הזה אין מתערב בשאר משקין כך ישראל אין מתערבים באומות העולם דכתיב (דברים ד) ולא תתחתן בם מה השמן הזה כוס מלא אינו מזרזיף כשאר כל המשקים כך דברי תורה אין מזרזפים בדברי ליצנות מה השמן הזה כוס מלא שמן בידך ונפל לתוכו טיפה של מים ויצאת כנגדה טיפה של שמן כך אם נכנס דבר של תורה ללב יצא כנגדו דבר של ליצנות נכנס ללב דבר של ליצנות יצא כנגדו דבר של תורה מה השמן הזה מביא אורה לעולם כך ישראל אורה לעולם שנאמר (ישעיה ס) והלכו גוים לאורך מה השמן הזה עליון על כל המשקין כך הם ישראל עליונים על כל האומות שנאמר (דברים כח) ונתנך ה' אלהיך עליון מה השמן הזה אין לו בת קול כך ישראל אין להם בת קול בעולם הזה אבל לעולם הבא כתיב ושפלת מארץ דבברי:

יסורין מנקין החטא

של"ה הקדוש שער האותיות אות א' אמת ואמונה (ט)
ונקה מדה י"ג, דרשו רבותינו זכרונם לברכה (יומא פו, א) שמנקה ביסורין לבעלי תשובה למרק העון, ונקה לשבים, לא ינקה לשאינם שבים, עד כאן לשונו:

ג' מיני יסורים הם

ספר עקרים מאמר רביעי פרק י"ג
ראשון ממסכת שבועות (דף ה' עמוד ב') ומאהבת השם יתברך את הצדיק הוא שיביא עליו יסורין

למרק אותה וזהמא וטומאה שבנפש כדי שתשיג המדרגה הראויה לה כפי מעשיה הטובים ולא יעיקה דבר ויסורין הללו אף על פי שהן למרוק עונות לפי שאין סבתן ידועה לאדם נקריין נסיון ונקראים גם כן יסורין של אהבה לפי דעת הרמב"ן זכרונם לברכה שכתב בשער הגמול שלעולם אין יסורין בלא עון ואולם כשהם על זה הדרך שאמרנו נקראין יסורין של אהבה לפי שהם מאהבת השם את האדם כדי שלא תמנע זוהמת איזה חטא קל שלא הרגיש בו משמגיע הנפש אל מדרגתה הראויה לה לפי מעשיה והאופן השני מן היסורין הבאין כפי הסבה הרביעית הוא לפי דעת הקדום להמפורסם באומה והוא דעת הגאון זכרונם לברכה שאמר שכבר יגיעו אל האדם יסורין בלי עון כלל והן הנקראין יסורין של אהבה לפי שאינן באין על חטא כלל ונקראין נסיון וזה שלפעמים מביא הקדוש ברוך הוא יסורין על הצדיק לנסותו אם הוא עובד השם מאהבה גמורה כמו שכתוב (דברים י"ג) כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת וגו' או אם הוא עובד מאהבת שכר ויראת עונש וזה שלא כל האדם שמחשבתו טובה ועובד ה' מאהבה גמורה בימי השלוח וההצחה יש לאל ידו לחזק את לבו לסבול הטורח והעמל לאהבתו של מקום ולעבוד השם מתוך העוני והצער כמו מתוך השלוח וההשקט ולשא יקרא תגר על מדותיו של מקום בבא עליו צרה וצוקה ועל כן מביא הקדוש ברוך הוא יסורין על הצדיק לדעת אם יסכים המעשה הטוב עם המחשבה הטובה הלא תראה שאיוב היה בם וישר וירא אלהים וסר מרע ומחשבתו וכונתו היתה טובה ולא יכול לסבול הטורח והעמל בפעל לאהבתו של מקום כי כשבאו עליו יסורין קרא תגר על מדותיו של הקדוש ברוך הוא ומתוך כך נתאמתו דברי השטן שאמר החנם ירא איוב אלהים הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו ובעד כל אשר לו (איוב א) ונודע שהיה עובד השם מאהבת שכר ויראת עונש לא מאהבה גמורה ועל כן כשהקדוש ברוך הוא מביא יסורין מזה המין על הצדיק נקראין יסורין של אהבה לפי שעל ידם מתברר לבני האדם האומרים על הצדיקים המצליחים שאינן עובדים מאהבה שמתוך כך יכירו הכל וידעו שהצדיקים

הגבורה בפעל אף על פי שהוא מוכן לעשותה והוא חגור כלי מלחמה כמי שכבר פעל ועשה הגבורה והוא המפתח מעליו כלי המלחמה ועל כן פעמים הרבה מביא הקדוש ברוך הוא יסורין על הצדיק להרגילו שיסכים המעשה הטוב עם המחשבה הטובה ויהיה ראוי לשכר יותר גדול שמתוך המעשה יתחזק לבו באהבת השם לפי שכל פעל יקנה בנפש תכונה חזקה יותר משהיא נקנית בזולת מעשה וזוכה בזה לשכר מעשה הטוב עם הכונה הטובה לא לשכר כונה טובה בלבד ויקרא ההרגל בעבודה נסיון כמו שכתב הרמב"ן זכרונו לברכה כי למען ענותו למען נסותם (דברים ח) פירושו להרגילך לסבול הטורח והעמל בפעל לאהבתו של מקום וכן פירש הכתוב שאמר כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים (שמות כ) רצה לומר שבא האלהים בקולות נוראות ובלפידים מרעידיים לשתי סבות האחת להרגילכם לסבול בפעל הטורח והעמל והצער לאהבתו של מקום לפי שהמעשה יקנה בנפש תכונה חזקה לאהבת השם ואחר שתצא המחשבה הטובה והדבור הטוב שאמרתם נעשה ונשמע אל הפעל יהיה לכם שכר המורגל על מעשה טוב לא שכר מחשבה טובה בלבד והשנית להעיר אתכם על גודל העונש המגיע לעובר על דברי השם יתברך וזהו בעבור תהיה יראתו על פניכם (שם) וכן פירש הכתוב שאמר כי מנסה ה' אלהיכם אתכם וגו' (דברים י"ג) כלומר שהשם יתברך הוא מרגיל אתכם בדרכי העבודה כדי שתתחזק בלבבכם תכונת האהבה את השם ויהיה לכם על זה שכר מעשה טוב כשיודע בפעל שאתם עובדים מאהבה ואינכם נפתים אחר דברי הנביא ההוא או חולם החלום ההוא בעבור התועלת המדומה.

רואה אדם שיסורים באים עליו יפשפש במעשיו

ברכות א

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העוסק בתורה יסורין בדילין הימנו שנאמר ובני רשף יגביהו עוף ואין עוף אלא תורה שנאמר התעפף עיניך בו ואיננו ואין רשף אלא יסורין שנאמר מזי רעב ולחומי רשף אמר ליה רבי יוחנן הא אפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו שנאמר ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רופאך אלא כל שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק הקדוש ברוך הוא מביא עליו יסורין מכווערין ועוכרין אותו שנאמר נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעקר ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו אמר רבי זירא ואיתימא רבי חנינא בר פפא בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם אדם מוכר חפץ לחבירו מוכר עצב ולוקח שמח אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן נתן להם תורה לישראל ושמח שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו אמר רבא ואיתימא רב חסדא אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו שנאמר נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד ה' יפשפש ולא מצא יתלה בבטול תורה שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומהתורתך תלמדנו ואם תלה ולא מצא בידוע שיסורין של אהבה הם שנאמר כי את אשר יאהב ה' יוכיח אמר רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא כל שהקדוש ברוך הוא חפץ בו מדכאו ביסורין שנאמר וה' חפץ דכאו החלי יכול אפילו לא קבלם מאהבה

הם עובדים השם מתוך הצער כמו מתוך השלוה ועל זה הוא שאמרו רבותינו זכרונום לברכה (ברכות דף י"ז עמוד א) אם רואה אדם שיסורין באין עליו יפשפש במעשיו שנאמר נחפשה דרכינו וגו' יפשפש ומצא יעשה תשובה שנאמר ונשובה פשפש ולא מצא יתלה בבטול תורה בידוע שיסורין של אהבה הן שנאמר כי את אשר יאהב ה' יוכיח וגו' ואם קבלם מאהבה מה שכרו יראה זרע יאריך ימים ולא עוד אלא שתלמודו מתקיים בידו שנאמר וחפץ ה' בידו יצלח הנה רבותינו זכרונום לברכה כללו בזה המאמר כל מיני היסורין הבאים על האדם ואמר אם רואה אדם שיסורין באים עליו כלומר עליו ביחוד שרואה ומבחין שאינן מצד הטבע הכולל ועל דרך הסבה הראשונה אבל הן באין עליו בפרט ולא מצד שום סבה כללית אז יפשפש במעשיו אם באין עליו כפי הסבה השנית כלומר על עבירות שיש בהן ידיעה ועל כן ראוי לו לפשפש במעשיו ואם פשפש ומצא יעשה תשובה וישוב אל ה' וירחמהו פשפש ולא מצא ר"ל שלא מצא שהן כפי הסבה השנית יתלה בבטול תורה כלומר בחסרון ידיעה אם לפי שלא היה בקי בתורה ובמצות ועל כן אינו מכיר החטא כדי שיהיה ממנו על דרך ולא עם הארץ חסיד (אבות פרק ב) ואם לפי שאינו יודע להבחין על איזה צד אפשר שיגיעו אליו היסורין אף על פי שלא חטא הוא וזה כפי הסבה השלישית שכתבנו תלה ולא מצא בידוע שיסורין של אהבה הן שנאמר את אשר יאהב ה' יוכיח וגו' (משלי ג) ר"ל ואם הוא חכם ונבון גמור שאין לו לתלות לא בסבה השנית ולא בשלישית ר"ל בחסרון הכרת החטא ובחינתו בידוע שהם יסורין של אהבה ר"ל כפי הסבה הזאת הרביעית אם כפי האופן הראשון ממנה שהם מאהבת השם למרק איזה חטא קל שצריך כפרה לטהר זוהמת הנפש וטומאתה כדי שתשיג המדרגה הראויה לה כמו שהאב מיסר את בנו הרצוי לו לא לנקמה ממנו אלא לטהר אותו מן הלכלוך שבו לטוב לו למדרגה גדולה וזהו וכאב את בן ירצה (שם) ואם כפי האופן השני לנסותו אם יסבול הטורח והעמל לאהבתו של מקום ולא יקרא תגר על מדותיו ועל כן אמר אם קבלן מאהבה מה שכרו וכו' כי כשאדם מקבל היסורין בסבר פנים יפות מתרבה שכרו לפי שכל האנשים מכירין על ידו עד היכן ראוי שתגיע אהבתו של מקום ויבואו לעבוד השם מאהבה גמורה והאופן הג' מן היסורין הן הנקראין יסורין של אהבה באמת והן היסורין הבאין על האדם לא למרק חטא שאין בידו עון אשר חטא כלל שכבר קבל המיורק הראוי לו ולא לנסותו שכבר נוסה אבל שמחסד השם ואהבתו אותו מביא עליו יסורין ולא בדברים הגלויים והידועים לבני אדם בלבד אבל גם בדברים שאינם ידועים לבני אדם כעקדה שהיתה באחד ההרים במקום שאין שם רואים אלא השם וזה כדי להרבות שכרו שיהיה לו שכר מעשה טוב ולא שכר מחשבה טובה בלבד ואם תשאל ותאמר על האופן השני אחר שהשם יתברך יודע אם יעמוד בנקיונו אם לאו וכן על אופן הג' אחר שהשם יתברך יודע שהצדיק הזה עובד ה' מאהבה גמורה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאוודו כמו שכבר נוסה בזה מה צורך אל היסורין הללו התשובה בזה שאין ראוי שיהיה שכר הסבל הטורח והעמל בפעל לאהבתו של מקום שזה למי שאינו סובל אותו בפעל ועל כיוצא בזה נאמר אל יתהלל חוגר כמפתח (מלכים א' כ) שאין ראוי שיתהלל מי שלא עשה

תלמוד לומר אם תשים אשם נפשו מה אשם לדעת אף יסורין לדעת ואם קבלם מה שכרו יראה זרע יאריך ימים ולא עוד אלא שתלמודו מתקיים בידו שנאמר וחפץ ה' בידו יצלח פליגי בה רבי יעקב בר אידי ורבי אחא בר חנינא חד אמר אלו הם יסורין של אהבה כל שאין בהן בטול תורה שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו וחד אמר אלו הן יסורין של אהבה כל שאין בהן בטול תפלה שנאמר ברוך אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי אמר להו רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא הכי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן אלו ואלו יסורין של אהבה הן שנאמר כי את אשר יאהב ה' יוכיח אלא מה תלמוד לומר ומתורתך תלמדנו אל תקרי תלמדנו אלא תלמדנו דבר זה מתורתך תלמדנו קל וחומר משן ועין מה שן ועין שהן אחד מאבריו של אדם עבד יוצא בהן לחרות יסורין שממרקין כל גופו של אדם על אחת כמה וכמה והיינו דרבי שמעון בן לקיש דאמר רבי שמעון בן לקיש נאמר ברית במלח דכתיב ולא תשבית מלח ברית ונאמר ברית ביסורין דכתיב אלה דברי הברית מה ברית האמור במלח מלח ממתקת את הבשר אף ברית האמור ביסורין יסורין ממרקין כל עונותיו של אדם: תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר שלש מתנות טובות נתן הקדוש ברוך הוא לישראל וכולן לא נתנן אלא על ידי יסורין אלו הן תורה וארץ ישראל והעולם הבא תורה מנין שנאמר אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו ארץ ישראל דכתיב כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלהיך מיסרך וכתיב בתריה כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה העולם הבא דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר ^{כה}.

מבואר שאם היה איוב שב אל השם יתברך היה נצול מאלו הרעות ולהיות הרעות הבאות לאיוב על זה האופן ר"ל על צד ההשגחה להוציאו מהמרי המעטי אשר החל להסתבך בו היה מתרעם איוב והיה חושב היותו צדיק לפי שמה שהשיגהו מהמרי היה מעטי ובלתי מושג אליו ואחר כן גנה אליהו איוב על יחסו העול והרשע לשם ית' בזה הסיפור אשר סידרו מפני הרעות שימשכו ממנו ר"ל מהסיפור אשר מהגרמים השמימיים לפי שבו ישלם הדין והמשפט שיתמכו העולם ויעמידוהו וזה כי בזה האופן בלבד הי' אפשר שיגיע לרשעים רע מוחש על הרשע והעול שיעשוהו כי השם ית' לא יעשה רע בעצמות כמו שביארנו בפתיחת זה הביאור וכאילו ישלם התיקון המדיני בזה הרע הנופל בזה העולם מן ההכרח ואולם הצדיקים אין להם לירא מאלו הרעות כאשר ישתדלו לדבקה בשם יתברך כפי כחם ואמר אל איוב במאמר כולל שכבר היה ראוי לו להשיג פועל השם מהנפלאות אשר הושגו לאנשים במעשיו ולזה היה ראוי לשפוט שזה הסיפור הוא בתכלית השלימו האיפשר ואם נמצא בו חסרון מה הוא לפי מחשבותינו לא לפי האמת וזה שהאידי שהוא ראשית ההוויות לא יובנו הנפלאות אשר יעשה בו השם יתברך כל שכן באדם שהוא סוף כל ההוויות ובכלל כאשר נעיין בנבראיו ראוי לנו לשפוט שהשם יתברך שגיא כח ומשפט ורב צדקה ושהרע לא יבא ממנו על הכוונה הראשונה:

מצוה לפרסם!

לקבל יסורים באהבה כדי שיכפרו על העוונות

קונטרס ספורים ומאמרים שנת תשמ"ב ארצות הברית נדפס ב"בית זלאטשוב" ועיין עוד מענין זה בילקוט מנחם ערך יסורים עמוד רכו, ובאגרא דפרקא אות קכד, ועוד.

פעם אחת סיפר הרב הקדוש מזבאריש זכר צדיק לברכה, אשר היו שני חברים שהיו אוהבים זה לזה מאוד ולמדו יחד, ונחלה אחד מהם ושכב בחליו זמן רב וסבל יסורים גדולים, חבירו הלך אצלו כמה פעמים לבקרו, ואחר עבור זמן הכביד עליו חליו מאוד, אז דרש חבירו הבריא מאתו ואמר שבאם חס ושלום יפטר לעולמו אזי יבא להודיעו איך מתנהגים עמו בעולם האמת כי ידע שהיה ירא שמים, וכן היה שנפטר והלך לעולמו, ואחר עבור איזה זמן ויחלום חבירו הבריא והנה חבירו בא להודיעו התנהגותו לקיים ההבטחתו, שאלהו חבירו מה היה מהיסורים שסבלת זה זמן כביר, ענה ואמר הנה היסורים לא הועילו לי, שאלהו חבירו מפני מה, השיבו כי מי שסובל יסורים צריך שיבקש מהשם יתברך ויאמר ראה עניי ועמלי ושאל לכל חטאתי (תהלים כה יח) ואז נמרקים העוונות על ידי יסורים ומכפרים עוונותיו ואני לא ידעתי מזה ולא אמרתי הפסוק על כן לא הועילו היסורים כלל עד כאן

תוכחה לאיוב שלא פשפש במעשיו על היסורים הבאים עליו

איוב לו כג רלב"ג

והנה יוכיח אליהוא איוב על אשר לא פשפש במעשיו על הייסורין הבאים עליו ולא שב אל השם יתברך כי הוא יראה שאם היה שהיה איוב צדיק בזה האופן כבר יתכן שביא השם יתברך עליו אלו הייסורין על צד ההשגחה להשיבו מהמרי המועט אשר החל להחזיק בו וזה שהצדיקים כאשר החלו להסתבך במרי מה יגיע להם השם יתברך רעות על צד ההשגחה כמו שקדם וכאילו יגיד להם בזה המכאוב אשר הכאיבם שפעלם אשר החלו להחזיק בו הרע וימנעוהו ממנו וזה כי בבא הרע עליהם יפשפשו במעשיהם וישיבו אל לבם במה היתה החטאת הזאת ואם יקבלו תוכחת בזה וישובו אל השם יתברך יהיו מושגחים ממנו ונשמרים עד שיבלו ימיהם בטוב ושניהם בנעימים ואם לא יקבלו התוכחת ימותו בכלי דעת כי פעולות הרשע מונעות השגת המושכלות בלי ספק ובהיות הענין כן הוא

כדי להרבות שכרו בעולם הבא יותר מכדי זכותיו: וה' חפץ דכאו החלי - מי שהקדוש ברוך הוא חפץ בו, מחלהו ביסורין: אשם - קרבן: נפשו - מדעתו: דבר זה - שאשרי אדם אשר תיסרנו יה: מתורתך תלמדנו - כלומר מתורתך אנו למדין אות: נאמר ברית ביסורין דכתיב אלה דברי הברית - אחר הקללות נאמר במשנה תורה: אף יסורין ממרקין כל עונותיו של אדם - גרסינן: ודרך חיים - חיי העולם הבא, הויין לו תוכחות מוסר לאדם:

(כה) רש"י: החשיתי מטוב - מן התורה: וכאבי נעכר - מכה עכורה: המוכר עצב - שפירש הימנו דבר חשוב כזה, ומתוך דחקו מכרו: ושמה - שהרי הקדוש ברוך הוא מזהירים מלעזוב אותה ומשבחה לפנייהם בלקח טוב אחר שנתנה להם: פשפש ולא מצא - לא מצא עבירה בידו שבשבילה ראוי יסורין הללו לבא: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו - שבשביל יסורין צריך אדם לבא לידי תלמוד תורה: יסורין של אהבה - הקדוש ברוך הוא מייסרו בעולם הזה בלא שום עון,

לעולם. נמצא שעלבון הוא לו, שיחרב וייבש, הרי פגם ועלבון דרך כלל לעשיית גשמיות, גם לעשיית רוחניות: "שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נוגהם", וכמו שאמר במעשה קרח: שמש ירח עמד זבולה וכו', ולא עוד אלא שבכל יום ויום מכים אותו וכו', גם לשבעה כוכבי לכת המנהיגים וממונים על העולם בחסד וברחמים - בחטאי בני אדם מחלישים כוחם, ואין מנהיג העולם, כי אם בעלי דינים. גם למלאכים השוכנים באוירי' ושברקיע מגיע העלבון והפגם שבכל אויר ואויר ובכל רקיע ורקיע. כמה מלאכים ממונים לקבל תפילתן של ישראל, כדאיתא בזהר בארוכה בפרשת ויקהל.

כי יחטא ואשם אין תפילתו נכנסת ולא נשמעת

ואתה בן אדם, הביטה וראה את חרפתך ובשתך, שכמה מחנות קדושים התקין לך ה' אלוקיך להנאתך ולטובתך, ואין להם מלאכה אחרת כי אם לעטר ולנשק תפילתך, והיה כי יחטא ואשם, אין תפילתו נכנסת ולא נשמעת, ונמצאו בטלים ממלאכתם אשר הם עושים, ואין לך עלבון גדול מזה, ולא זו בלבד אלא גם בעולם היצירה, עולם המלאכים, בפתח ההיכל "לבנת הספיר", ששם מלאך טהריא"ל, העומד לקבל תפילת היחיד - אם היא הגונה - מכניסה לפני המלך לדורו, ואם לאו - דחין לה לבר, גם למעלה מפתח זה יש שערי דמעה, וכשעולות תפילות בדמעות, מזומן אופן אחד, שנוטל אותה התפילה בדמעות, ונרשמים בהאי פיתחא, וכשאדם חוטא כל הכתות הללו הם בטילין ממלאכתם. גם חיה אחת נקראת בשם "בוק" - מתקן כל התפילות המעכבת בחד רקיע, עד שבא סנדלפון, שנוטל וקושר בראש צדיק.

גם חשמ"ל, ששמו או"ר פניא"ל, שבהיכל עצם השמים, מגיע עלבון החוטא, דכד אסגיא זכאין החשמ"ל הזה מאיר ומנהיר במיני מאורות, כמנין חשמ"ל, וסימן "באור פני מלך חיים", וכד אסגיא חייבין אתחשיך ומאפיל, ואז כל העולם כולו בדיון, הביטה וראה את חרפתך גם לד' אופנים שבהיכל נגה, כשהנשמה חוטאת נוטלים דינה מהיכל הזכות ויוצאים חוץ להיכל ממקום קדושתה להלקותה, וכן כשעלו הד' אופנים מנדין לאדם המוציא דבר נבלה מפיו, ומכריזין: "פלוני מנודה הוא", תזדהרין בפלניא נזופה הוא היא להם עלבון גדול, כמו שאמר ר' יהושע בן לוי: לא נמנתי לנדות שום אדם, ושר' פלוני היה נוהג בעצמו נדוי קודם, ואחר כך היה מנדה למי שהיה חייב נדוי, ולא עוד אלא שגם כתות קדושים רצים ממלאכתם לחוץ ולהגן על ישראל משאר עמים ולהלחם עמם, והם רצים לקראת רצים אחרים דסטרא אחרא, למהר איזה גזירה על שונאינו ישראל.

הנה הכח שיש לאלו רצים הקדושים לרוץ ולהגין על ישראל הם: התורה ועצות התחתונים, העושים בהליכה ובריצת רגליים, כגון: למהוי רהיט לפרקים וכיוצא בו, וכשאדם רץ ברגלים וחוטא מחליש כח אותם רצים. נמצא רגליים דסטרא אחרא קודמים, ונמצא זה החוטא אבד טובה הרבה.

סיפר הרב הקדוש ואחר שסיים הסיפור ואמר כי מי שיודע המעשה הזאת מצוה לספר לחבירו וחבירו לחבירו כדי לפרסם הדבר.

סיפור מזעזע

שיח שרפי קודש חלק ב' עמוד 30 אות פ"ז

שמעתי שפ"א היה בא הרב הקדוש אי"ה ממעז'בוז' זצלה"ה לבית המדרש דק"ק אפטא, בעת שהיה רב שמה, ואמר: אספר לכם מה שראיתי כעת שהביאו איש אחד לפני בית דין של מעלה לדין, ואלו מימינים לזכות ואלה משמאילים לחובה, ובתוכם בא מלאך מליץ אחד והמליץ בעדו איך שסבל כמה וכמה יסורים בעולם הזה, וכמה הרפתקאות וצער דעדרו עליו, בטח הוא כפרה לאשמתו, ויתן אליו רחמיו, והיו רוצים לפטור אותו מעונש, ובתוך כך בא מקטרג אחד ואמר: אמת כן הוא שסבל יסורים הרבה, שכדאי לפטור אותו, אך נעיין אם קבל עליו היסורין מאהבה, כדי שיהיה לו לכפרת עוון, ואם אמר על כל הבא עליו הפסוק (תהלים כה יח) ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי, ובדקו אחריי ולא מצאו, וחזרוהו לדונו ולחייב אותו על כל מעשיו.

יסוד התשובה

המשך פרק ד'

פשפש מעשיך ותראה כל המקומות אשר פגמת מובא על הפסוק: "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אל ה'", כתב הגלאנטי בבאורו וזה לשונו: וצריך האדם שיתבונן תמיד עד כמה מגיע פגם ועלבון עוונותיו, ואז כמה יתאונן ויבכה וידאג על חטאיו, וזה שאמר: "נחפשה דרכינו" - הם הדרכים העולים מן הארץ עדי מקום גבוה רשות היחיד, יחודו של עולם, ונחקרה" - חקירה אחר חיפוש, פשפש מעשיך ותראה כל המקומות אשר פגמת, ואחר כך "ונשובה אל ה'", שאם לא תדע כמה פגמת, לא תהיה תשובתך שלימה, והנה ראשונה דע, שמגיע עליו רעה גדולה על ידי עצמו, כמו שאמר: "חטאים תרדוף רעה" - ביסורים ובמיתות בניים קטנים, שהם חשובים כגופו, גם לאחרים, כמו שכתוב: "וחוטא א' יאבד טובה הרבה" - כגון: שהעולם בכף מאזניים בשוה והוא מכריע לחוב, אוי לו שהכריע את עצמו ואת האחרים לכף חובה! גם גורם: אריכות הגלות ושפיכות דם חסידים וגזירות רעות ומיתות צדיקים שנתפסים בעוון הדור, כל זה גורם החטא. הלא יצעקו אל ה' עליו, שהביא עליהם רעה גדולה, והעלבון הגדול גם לבעלי חיים, שעל ידו נעצר השמים ואין דשא, גם לשרי נהרות ומעיינות ודשאים וצמחים מגיע העלבון, כי הנהר יחרב וייבש, מעין נרפש ומקור נשחת, ובכן אין דשאים ואין צמחים, ונמצא שליטתם בארץ להכות לעשב ולומר לו: "גדל" - הכל בטל, כמו שאמר: בגינאי נהרא שאמר ר' פנחס בן יאיר, ואם לאו גזרני עליך, שלא יעברו בך מים

**מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת כל ספרי הזוהר
דף היומי בפורמט כיס במחיר מסובסד,**

טל: 0527-651911